

[Rytter.]

der muliggør, at den i § 7, Stk. 1, omhandlede Forbliven her i Landet kan foranledige, at vedkommende drages til Ansvar. Hvad angaar dette sidste, har man samtidig foretaget en Ændring af mere formel Natur for at gøre det klarere. Dette omhandles i Ændringsforslag Nr. 6 sammenholdt med Ændringsforslag Nr. 9, idet man har flyttet § 7, Stk. 1, til § 8. Af de fire Ændringsforslag, som vedrører § 6, er de to første af rent formel Karakter, medens de to sidste nemlig Ændringsforslagene under Nr. 4 og 5, tilsigter en Tydeliggørelse, idet man slaar visse Realiteter fast vedrørende Udlændinges Stilling og Ophold her i Landet og vedrørende deres Ret til at tage Arbejde. Foruden de nu nævnte Ændringsforslag er der under Nr. 7 stillet et Ændringsforslag til § 8. Der stod i det oprindelige Lovforslag, at de i § 6 omhandlede Tilladelser meddeles af Justitsministeren eller den, som han dertil bemyndiger. Nu bliver det udtrykkeligt fastslaaet, at det skal være til Rigspolitichefen. Der har været forskellige andre Forslag fremme, og Justitsministeren har udtalt sig om hvert enkelt af dem. Justitsministeren har i øvrigt oplyst, at han i Løbet af det Aar, for hvilket Loven skal gælde, agter enten at lade Loven som Helhed revidere eller at lade foretage en Bearbejdelse af de siden 1924 vedtagne Tillægslove. Et Lovforslag vil derefter blive forelagt Rigsdagen. Det er derfor overflødig for Rigsdagen paa nærværende Tidspunkt at fremkomme med yderligere Ønsker om Ændringer, og Udvalget kan i Betragtning heraf indstille de omtalte Ændringsforslag til Vedtagelse.

Det var, hvad jeg havde at sige, for saa vidt angaar Betænkningen. Jeg vil derefter gerne paa egne Vegne fremsætte nogle Bemærkninger, som egentlig hører hjemme under tredje Behandling, men som jeg efter Aftale med Formanden, dels for at spare Tid, dels af andre Grunde, vil tillade mig at fremsætte allerede her ved anden Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Steincke kom under første Behandling ind paa en Omtale af § 11. Det ærede Medlem spurgte Justitsministeren, hvorfor Venstre havde forladt sin Stilling med Hensyn til § 11. Justitsministeren svarede ikke i første Omgang, men da Spørgsmaalet var af stor Vigtighed for det ærede Medlem, spurgte han paa ny Justitsministeren, og efter at det ærede Medlem havde faaet Justitsministerens Svar, erklærede han, at her var altsaa et Tilfælde, hvor Venstre nu var gaaet over til

det af ham hævdede Standpunkt fra 1938. Det ærede Medlem Hr. Steincke gratulerede samtidig den højtærede Justitsminister til, at Opponenten fra Venstres Side denne Gang var den elskværdige Jepsen Christensen og ikke den temperamentsfulde Hr. Rytter, for hvis det havde været det, vilde Hr. Rytter være kommet med en lignende kraftig Kritik over for den nuværende Justitsministers § 11, som han i sin Tid var fremkommet med over for den daværende Justitsminister. Det ærede Medlem kom i denne Forbindelse ind paa sine sædvanlige Udgydelser om Justitsministerens — jeg haaber *indbildt* daarlige Helbred, og var ligeledes inde paa sin Tvangstanke: at han bliver forfulgt.

Maa jeg hertil sige, at den Fremstilling, som den tidligere højtærede Justitsminister gav, var absolut, i Bund og Grund urigtig.

Den daværende Justitsminister sagde, at jeg var ganske uenig med ham om det paagældende Spørgsmaal, jeg vilde ikke have § 11. Det maa skyldes en Erindringsforskydning hos den tidligere højtærede Justitsminister. Under første Behandling kritiserede jeg ikke hans § 11, jeg sagde ikke et Ord om den, jeg antydede ikke noget om et Ændringsforslag til § 11. Og det gjorde jeg ikke af den simple Grund, at § 11 overhovedet ikke eksisterede. Derfor kunde jeg altsaa hverken kritisere den eller bebude noget Ændringsforslag.

Saa kom Udvalgsbehandlingen. Vi havde mange Møder, for jeg havde under første Behandling fremsat nogle, som Medlemmerne syntes, interessante Bemærkninger i Forbindelse med Spørgsmaalet om nogle tyske Kvinder, der skulde komme her til Landet. Det gjorde, at man i Udvalget tog dette Spørgsmaal op til Drøftelse, saa meget mere som Justitsministeren havde givet disse Udtalelser sin Tilslutning i Tinget. I Udvalget kom vi saa ind paa den Tanke, om man ikke her kunde gøre noget, uden at det fik et alt for officielt Præg. Vi havde en Samtale med den daværende Justitsminister og fortalte ham om den Tanke, vi var inde paa, idet vi spurgte ham, om han ikke kunde hjælpe os til en Løsning. Ministeren konfererede med sit Ministerium og kom til det Resultat, som vi skitsemaæssigt havde været inde paa i Udvalget: at man udtrykkeligt skulde optage den nuværende § 11 i Forslaget. Den daværende Justitsminister optog derfor § 11 i Forslaget med Tilslutning — nu kommer det overraskende — med Tilslutning fra Socialdemokraterne, Venstre og Det radikale Venstre; ja, end ikke de Konservative var imod det, men de